

Nr 223.

Av herr **Leander** m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående revision av tjänsteförteckningen m. m. i vad avser post- och telegrafverken samt statens vattenfallsverk.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 194 angående revision av tjänsteförteckningen m. m. i vad avser post- och telegrafverken samt statens vattenfallsverk ha inga ändringar föreslagits i de sex lägsta lönegraderna i telegrafverkets tjänsteförteckning. Inom denna kategori återfinnas telegrafverkets 440 landstelefonister, placerade i lönegraden A 4 och således jämställda med kontorsbiträdena inom telegrafverket, de övriga kommunikationsverken samt statens vattenfallsverk och domänverket.

Det torde med starka skäl kunna framhållas att landstelefonisternas tjänsteuppgifter sedan lång tid tillbaka ha varit mera krävande och mera ansvarsfulla än kontorsbiträdenas uppgifter.

Landstelefonisterna ha redan tidigare i viss utsträckning deltagit i expeditionen av kortväga rikssamtal; under de senaste åren ha dessa tjänsteåligganden blivit mera framträdande. Sålunda har på ett flertal av telegrafverkets stationer landsavdelningen helt indragits och ersatts med en expedition, som benämnes lilla riksavdelningen. På denna lilla riksavdelning tjänstgöra landstelefonisterna, och de arbetsuppgifter de ha sig förelagda bestå i att expediera rikssamtal från stationen och en stor del av stationens redovisningsområde. Dessutom förekommer att ankommande rikssamtal kopplas över till denna avdelning och expedieras därifrån.

Landstelefonisternas arbetsuppgifter ha sålunda blivit mera krävande än de voro då dessa befattningshavare inplacerades i lönegraden A 4. En lönegrads uppflyttning för landstelefonisterna skulle ej stå i strid mot de direktiv som 1938 års tjänsteförteckningssakkunniga hade att följa. Landstelefonisterna utgöra ingen rekryteringsgrupp, och en förändring av deras lönenivå behövde ej rubba den principiella grunden för den lönenivå som fastställdes i 1939 års lönereglemente.

Skulle riksdagen anse sig förhindrad att flytta upp hela denna grupp av befattningshavare så vore det emellertid önskvärt att landstelefonisttjänsten, förutom i lönegraden A 4, upptogs jämväl i lönegrad A 5 så att därigenom åtminstone en del av landstelefonisterna kunde beredas skälig inplacering i löneskalan.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen ville besluta sådan ändring av personalförteckningen för telegrafverket att landstelefonisterna inplaceras i lönegraden A 5.

Alternativt hemställas,

att riksdagen ville besluta att upptaga landstelefonisttjänsten i såväl 4 som 5 lönegraderna i löneplanen A.

Stockholm den 13 april 1942.

Axel Leander.

Herman Ericsson.

Rud. Anderberg.

Helge Bäcklund.
